

Grația și adevărul au venit la mine prin Iesus Cristos

Marturia fostului preot romano-catolic

Arnaldo Uchoa Cavalcante

Voi încerca să rezum cei patruzeci de ani care au trecut până la convertirea mea. Am intrat în seminar de bunăvoie, dorind să-L servesc pe Dumnezeu ca preot. Familia mea nu avea resursele financiare pentru a suporta costurile studiilor mele, dar din fericire aveam un prieten bun care a preluat aceste costuri. Studiul a durat doisprezece ani și a inclus filozofia, teologia și limbile străine. Mi-am dat silința în mod special să cunosc filozofia și Biblia.

În fine, la data de 15 august 1945, în catedrala metropolitană din Maceio, Brazilia, am primit ordinarea ca preot din mâinile arhiepiscopului. Cu toate acestea, n-am primit ceea ce aveam nevoie cu adevărat, grația care vine de sus, puterea divină de a predica Cuvântul lui Dumnezeu cu autoritate! Eram încă tot ca Toma care, necrezând în puterea de înviere a Domnului Iesus, trebuia să atingă corpul Învățătorului său pentru a crede. În același fel, nici eu nu puteam crede în Cuvântul pe care-l citisem și studiasem. Aveam nevoie de o revelație specială din partea Domnului Iesus.

Preot, dar fără siguranța salvării

Timp de nouă ani, din 1945 până în 1954, am fost preot în orașele Maceio și Recife, administrând „sacramentele“ și predicând, dar fără pace, fără convingere și fără sentimentul de a găsi salvarea în lucruri în care nu puteam crede. Inima mea aspira după ceva mai mare și mai bun. În această perioadă am deținut mai multe poziții înalte academice și ecleziastice. Între timp, la altare, la amvon și în catedrală nu puteam găsi ceea ce căutam. Prin urmare, am decis în 1954 să renunț la sutană și să pornesc în căutarea păcii spirituale, a siguranței salvării sufletului meu, a credinței în sacrificiul lui Cristos și în învățătura Bibliei. Providența Divină este minunată și m-a pregătit să cobor în valea binecuvântărilor, a păcii și a salvării. Domnul meu mi-a dovedit că, pentru El, aveam o valoare mult mai mare ca păsările și crinii de pe câmp.

Cum mi-am părăsit parohia

În ziua eliberării mele de veșmintele negre, îndeplineam rolul duhovnicului de fabrică în orașul Maceio. După ce am făcut toate pregătirile, am luat avionul pentru Recife. Înainte de a începe acolo căutarea unui hotel, am vrut să-mi schimb hainele la repezeală. Am găsit un taxi și i-am spus șoferului că doresc să mă duc într-un cartier anume al orașului. L-am informat că în timpul călătoriei îmi voi schimba hainele. Când am coborât din mașină arătam cu totul altfel și mă simțeam liber. Am găsit un hotel și mi-am petrecut noaptea acolo. În dimineața următoare venea spre mine pe stradă starețul de la mănăstirea carmeliților, dar am reușit să evit întâlnirea.

După scurt timp am plecat în orașul Natal și de acolo în alte orașe. Ar fi trebuit să găsesc curând calea cea bună pe care o doream atât de fierbinte, dar din nefericire mă rețineam o antipatie puternică față de evanghelici, pe care îi numeam protestanți. Eram ca Saul din Tars, religios, dar persecutor al creștinilor evanghelici. Un lucru este

sigur: nu mă convertisem la Cristos în interiorul meu și, spre deosebire de Paul, doar după un timp am ajuns la convertirea mea. După trei ani m-am căsătorit, în 10 mai 1958, iar în anul următor s-a născut primul nostru băiat.

Căutarea mea a continuat. Până în 1960 am cunoscut diverse grupări de spirițiști și altele, evitând mereu bisericile evanghelice. Cu toate acestea, am continuat să simt același gol și o sete arzătoare după salvare și pace.

Providența și pacea lui Dumnezeu

În 1960 m-am dus la Belo Horizonte și la Aguai; în septembrie am plecat la Campinas ca să-mi caut un loc de muncă mai bun. În timp ce mergeam pe străzile din centrul orașului, am trecut pe lângă o clădire pe care scria „Biserica Nazarinienilor“. Am căutat intrarea și am aruncat înăuntru o privire pe furiș. În momentul acela am fost surprins de pastorul bisericii. Era exact ora 12. Pastorul m-a primit de parcă m-ar fi așteptat. Astăzi înțeleg de ce: era condus de Providența divină.

Această întâlnire a avut ca rezultat binecuvântări prețioase pentru sufletul meu și a contribuit decisiv la faptul că am luat-o pe un drum nou și surprinzător. La câteva zile după ce mi-am adus familia la Campinas, am înțeles ce adevărată e credința evanghelică. Am ascultat predicile pastorului Mosteller. În 18 septembrie 1960 am primit deplin în mod public evanghelia autentică despre Cristos. În această zi am trecut cu adevărat din moarte la viață la adevărata viață creștină, având Spiritul divin și pacea lui Cristos în suflet.

Astăzi îl laud pe Dumnezeu, îl binecuvântează pe Iesus, predic mesajul evangheliei și, deși lucrez din greu, am bucurie, pace și fericire prin faptul că-L pot servi pe Salvatorul meu, „fiind născut din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu, care rămâne pentru totdeauna“ (1.Petru 1:23).

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluată din cartea

Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I

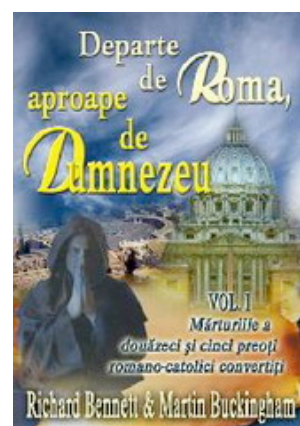
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch